THOMAS DE AQUINO, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35409
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

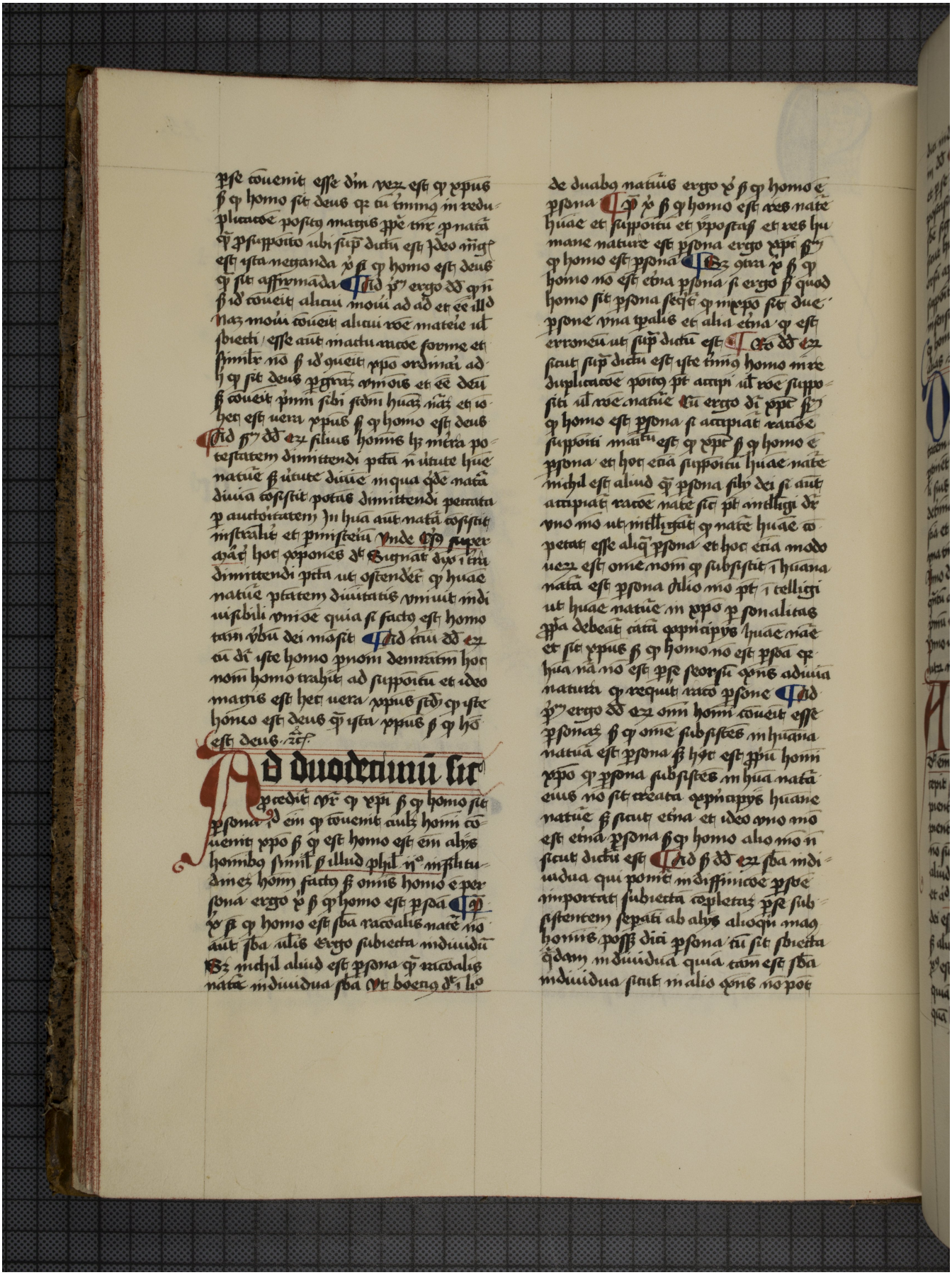

Ad duodecimum sic

Videtur quod Christus sit homo quia
ipse convenit esse dei filius et ideo
natus est ipse tunc quando natura
et suppositum ubi supra dictum est. Sed
ista negranda quia si homo est deus
quod sit affirmanda. Sed contra ergo dicit quod non
si id convenit alicui motui ad ad et ee illud
naz motum convenit alicui rei materiae ut
subiecti esse autem naturae forme et
similiter non si id quod convenit propter ordinem ad
id quod sit deus propriae omnibus et ee dei
si convenit primum sibi secundum humanam naturam et ideo
hoc est verum quod homo est deus
Sed contra dicit quod ex filius hominis habet materia po
testatem dimittendi peccata in utute humanae
naturae si utute divinae in qua idem natura
divina consistit potus dimittendi peccatum
per auctoritatem. In hoc autem natura consistit
instrumentum et ministerium. Unde Ergo superadat hoc exponens dicit Sugnat duo i ctu
dimittendi peccata ut ostenderet quod humanae
naturae participatem divinitatis omnium indi
visibili omnione quia si factum est homo
tam verbum dei masit. Sed contra dicit ex
ou dicit iste homo proprium denominatum hoc
nomen homo trahit ad suppositum et ideo
magis est hoc verum quod sed quod iste
homo est deus quia iste quod si homo
est deus. Ut.

Ad duodecimum sic

Videtur quod Christus sit homo quia ipse
id est quod convenit autem homi co
venit propter si quod est homo est enim alius
homo simil si illud phil in filiu
dei homi facto si omnis homo est per
sona ergo si si quod homo est persona. Sed
si si quod homo est substantia rationalis naturae non
aut substantia ulis ergo subiecta individua
Et nihil aliud est persona quam rationalis
naturae individua substantia Ut boetius dicit in li
de duabus naturis ergo si si quod homo est
persona. Sed contra si si quod homo est res natu
humanae et suppositum et hypostasis et res hu
manae naturae est persona ergo propter si
quod homo est persona. Et ex otiu si si
homo non est etiam persona si ergo si quod
homo sit persona sequitur quod impossibile sit duae
personae una tpalis et alia etiam quod est
erroneum ut supra dictum est. Ideo dicendum ex
sicut supra dictum est iste timo homo in re
duplicatae potest pt accipi ut res suppo
siti ut res naturae tu ergo dicit propter si
quod homo est persona si accipiat rationae
suppositi magis est quod propter si quod homo est
persona et hoc etiam suppositum humanae natu
nihil est aliud quam persona filii dei si aut
accipiat rationae naturae sic pt intelligi dicit
uno mo ut intelligat quod naturae humanae com
petat esse aliquam personam et hoc etiam modo
verum est omne nomen quod subsistit i humana
natura est persona filio mo pt i telligi
ut humanae naturae in propio personalitas
propria debeat etiam capi principius humanae naturae
et sic propter si quod homo non est propria quia
hua nam non est per se secundum quod adunia
natura quod requiritur ratio personae. Sed
contra ergo dicit ex omni homini convenit esse
personam si quod omne subsistens in humana
natura est persona si hoc est primum homi
propio quod persona subsistens in hua natura
eius non sit creata capitaliter humane
naturae si sicut etiam et ideo uno mo
est etiam persona si quod homo alio mo non
sicut dictum est. Sed contra si dicit ex sba indi
vidua qui pomet individuum per se
importat subiecta completum per sub
sistentem separati ab alius aliquo mag
homines possit dici persona tu sit subiecta
quidam individua quia tam est sba
individua sicut in alio quos non pot